

Fast jag blef dömd af ödets lagar
 Till ringhet, förakt och torftighet,
 Må ej dess mindre mina dagar
 Gagna en lidande menlighet!
 På min graf må vandraren lära:
 Han sökte ej rykte, ej guld, ej hvad helst;
 Nej, all hans winning, all hans ära
 Var den, att han mången oskyldig frälst; ::
 Mången oskyldig frälst. ::

Hvad besluta? . . . Bör jag ej bewara
 För mina älskade barn mina dar?
 Ännu mer: bör jag dem ej spara
 För min äldriga värlösa far?
 Men då det menligheten gäller,
 Viker hvad skyldskaps-rätt som helst,
 Och i mitt dra den rösten blott gäller:
 Har du den förföljda oskulden frälst? ::
 Förföljda oskulden frälst? ::

Tiggarens Wisa

till de

förbigående.

- 1) Ungling! du som dansar mig förbi, m. m.
- 2) Himla Försyn! min hand ledsaga, m. m.

STOCKHOLM, 1824.

Tryckt i Ecksteinska Boktryckeriet.

Dugling! du, som dansar mig förbi
Hand i hand med Nöjet och behagen,
Stynda långsamt — kanske träffas vi,
När i grafven innan morgondagen.

2.

Glicka! du, som i din stira gas
Har så brottom fram till granna balen!
Stynda långsamt — döden i ett glas
Lurar kanske på dig, der i salen.

3.

Vänta lite Ers Högvärldighet!
Pligien utaf edra hwhita fragar
Är, mot nödens barn, barmhertighet,
Och mistunsamhet mot toma magar.

4.

Nådig Herre! I med stjernan der!
Bed er lust, för Guds skull, lite hålla:
Jag ju inte mer af er begär,
En att få mitt enda ben behålla.

5.

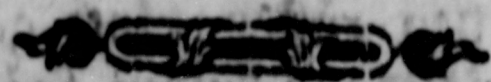
Unga, granna Hjelte! — äfwen jag
Spillt mitt blod för Kung och fosterlandet:
Jag fick sår, som swida än i dag,
Er gaf lyckan graderna och bandet.

6.

O, jag fryser! O, jag hungrar så!
Äns då ej ett enda menstligt hjerta?
Skall jag irdsilds hela dagen gå?
Gråta natten bort i ofedd smärta?

7.

O! hur länge skall jag släpa mig
Genom werlden, stödd på tiggarskafwen?
Uppå denna törnbemärta stig
Uck, hwad wägen är mig lång till grafwen!

II.

Himla Gdersyn! min hand ledsaga,
Wisdom och mod och kraft mig gif!
Hjelp mig att undan bilan draga
Desa två ädla makars lif!
Låt hwem som vill sin lycka få äga
I höghet, i rikdom, i hwad som helst!
Min sällhet är, att kunna säga:
Jag har en ofsyldig medmenska frälst; ::
Jag en ofsyldig frälst. ::